

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

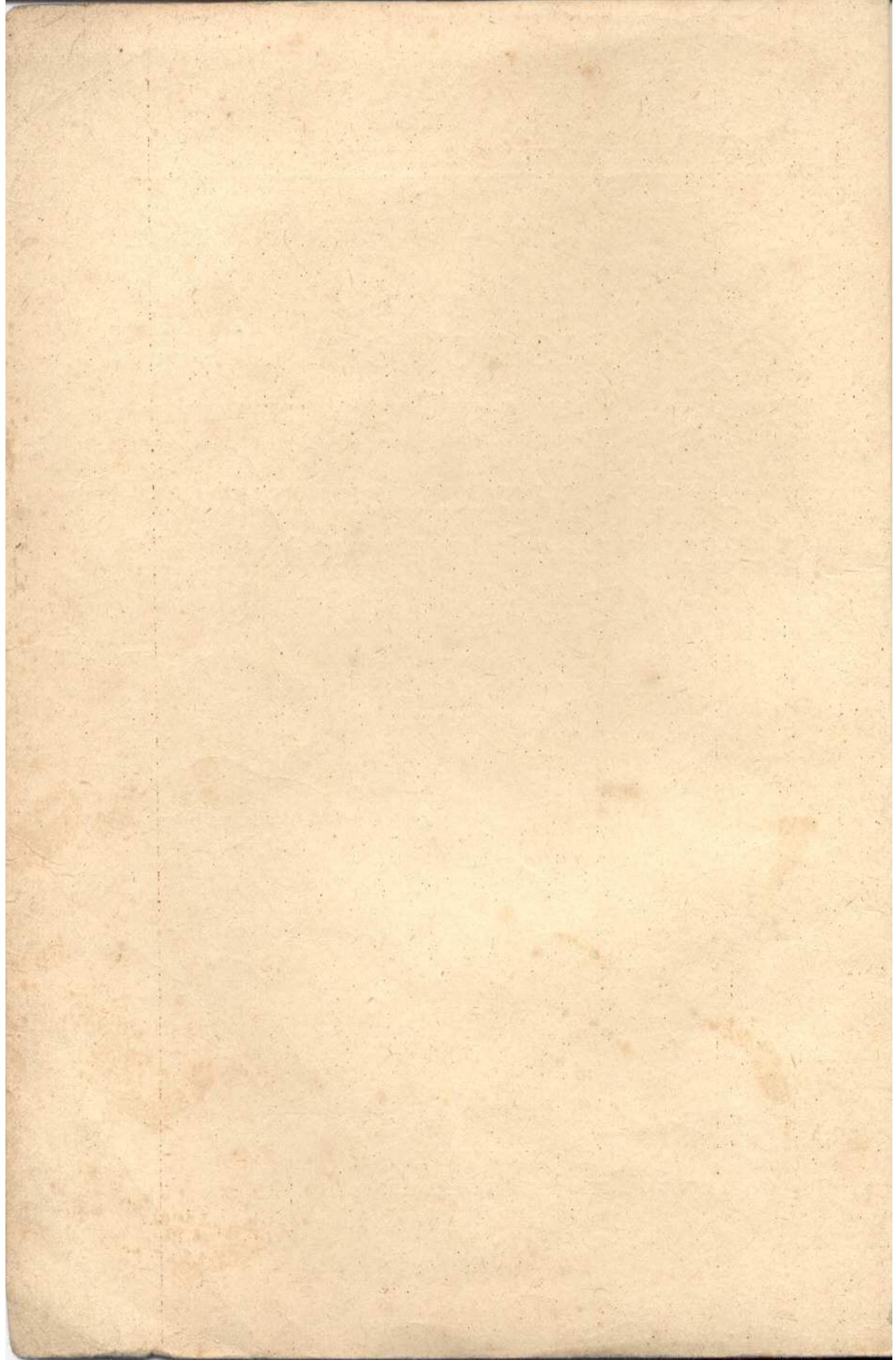
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΉΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

ΠΡΟΝΟΙΑ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

«Χαῖρε, Σκέπη τοῦ κόσμου
πλατυτέρα νεφέλης.»

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1952
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ και ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ

ΠΡΟΝΟΙΑ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

«Χαῖρε, Σκέπη τοῦ κόσμου
πλατυτέρα νεφέλης.»

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1952
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΙΘΟΥΣΑ

ΖΗΠΕΚΖ ΖΑΙΤΑ ΖΗΤ

ΗΜΙΝ ΖΗΠΟΝΔΑ ΖΑΙΤΑΡΑ

ΖΑΙΤΑΡΑ ΖΗΠΟΝΔΑ ΖΑΙΤΑΡΑ

• Η 'Ακολουθία αὗτη, ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἐν 'Αγίῳ
Ορεὶ δοκίμου φοματογράφου ἀναχωρητοῦ δοιωτάτου
Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, ἐνεργή πρός δημο-
σίευσιν ὑπὸ τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν συνεδρίαν
τῆς 21ης 'Οκτωβρίου 1952.

ΣΕΡΙ ΖΙΑΝΙΝΑ ΙΩ
ΖΗΠΟΝΔΑ ΖΗΠΟΝΔΑ ΖΗΤΑΡΑ ΖΗΤΑΡΑ

Ἡ Ἐκκλησία τῇ πρώτῃ Ὀκτωβρίου τὴν ἀνάμνησιν ποιεῖται τοῦ ἐπὶ Λέοντος τοῦ σοφοῦ δοθάματος τοῦ ἄγ. Ἀνδρέου τοῦ κατὰ Χριστὸν σαλοῦ ἐν τῷ φυλάσσοντι τὴν περικλείουσαν τὰ ἵερὰ τῆς Θεομήτορος ἀμφια σορὸν ἐπωνύμῳ αὐτῆς ναῷ τῶν Βλαχερῶν. Παννυχίου δηλονότι ἀγρυπνίας ἐν αὐτῷ τελουμένης, ὅ τε ἀγιος Ἀνδρέας καὶ ὁ συμπαρὼν μαθητὴς αὐτοῦ Ἐπιφάνιος εἶδον τῇ δ' ὥρᾳ τῆς νυκτὸς τὴν Παναγίαν περιστοιχιζομένην ὑπὸ χοροῦ προφητῶν, ἀποστόλων καὶ ἀγγέλων καὶ ἐφαπλοῦσαν τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτῆς μαφόριον ἐπὶ τοὺς χριστιανοὺς εἰς σκέπην αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐπαπειλούντων κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας κινδύνων.

Τὸ θαυμαστὸν τοῦτο γεγονός ἀναφέρεται ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἄγ. Ἀνδρέου, τῷ γραφέντι ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Νικηφόρου, γνωρίσαντος τὸν Ἀνδρέαν προσωπικῶς — ὡς εἰς μάλιστα τῶν πρὸς αὐτὸν ἐγγυτέρων — καὶ οητῶς δηλοῦντος ὅτι «ταῦτα γεγράφηκα μεμαθηκὼς παρὰ τοῦ μακαρίου Ἀνδρέου».

Κατὰ τὴν ἀφήγησιν ταύτην, ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Ἐπιφάνιος εἶδον κατὰ τὴν ὀλονύκτιον ἀγρυπνίαν μεγαλοπρεπῆ γυναικα βαίνουσαν ἀπὸ τῆς ὥραίας πύλης, μετὰ φοβερᾶς ἀκολουθίας («δψικίου») ἐξ ἀγίων λευχειμονούντων καὶ ψαλλόντων ἵεροὺς ὕμνους, καὶ ὑποβασταζομένην ὑπὸ τοῦ ἄγ. Προδρόμου. Ἡ γυνή, κλίνασα τὰ γόνατα, ἐπὶ μακρὸν προσηκόνθη μετὰ δακρύων, προβᾶσα δὲ εἰτα πρὸς τὸ θυσιαστήριον προσηκόνθη ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, ἀποβαλοῦσα δὲ κατόπιν τό, δπερ ἐπὶ κεφαλῆς ἐφερεν ἀπαστράπτον μέγα καὶ φοβερὸν «μαφόριον», ἥπλωσεν αὐτὸν ὡς Σκέπην ἐπὶ τοῦ λαοῦ· μεθ' ὁ λαβοῦσα αὐτὸν μεθ' ἔαυτῆς ἀπεχώρησε.

Ο λαὸς τῆς Βασιλευούσης, περίτρομος ἐκ τῆς ἀπειλῆς τῶν ἀγαρηνῶν καὶ ἐκ τοῦ χαροποιοῦ συμβάντος ἀντλήσας θάρρος καὶ σωτηρίας ἐλπίδα, δταν ἀπηλλάγη ἐκ τοῦ κινδύνου διὰ τῆς προστασίας ταύτης τῆς Θεοτόκου, ἐώρτασε τὴν ἐπ' αὐτὸν σωτηριωδῶς ἐφαπλωθεῖσαν ἵεράν Σκέπην, ἔκτοτε δὲ ἐθεσπίσθη τὸ γεγονός ὡς μία τῶν θεομητορικῶν ἐορτῶν ἐπ' εὐχαριστίᾳ μὲν τῇ Προστάτιδι τῶν πιστῶν διὰ τὴν ὑπὸ τὴν τιμίαν Σκέπην λύτρωσιν ἀπὸ τῶν ἐπαπειλούντων δεινῶν, εἰς ἐπίκλησιν δὲ τῆς ἀπὸ τοῦ ἀποστολαγήτου αὐτῆς κράτους βοηθείας ἐν καιροῖς μεγάλων συμφορῶν, κακώσεων καὶ κινδύνων, τὰς προσβολὰς τῶν δποίων ἀδυνατοῦμεν νὰ ὑπομείνωμεν δι' ἴδιων δυνάμεων.

Ανεξαρτήτως τοῦ δτι ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βίου τοῦ ἄγ. Ἀνδρέου ἐθεσπίσθη ἡ ἐορτὴ αὕτη, ἀσχέτως δὲ καὶ πρὸς τὴν μεγάλην θεολο-

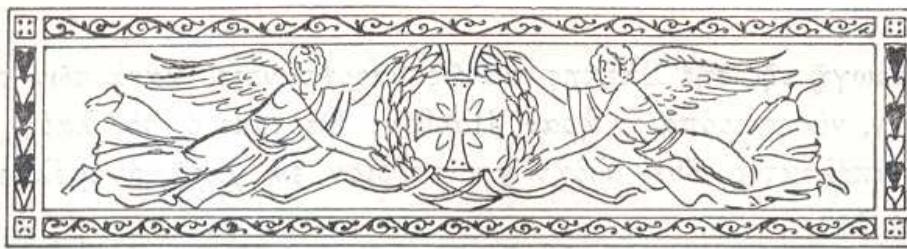
γικὴν σημασίαν τοῦ βίου τούτου, ἡ ἔορτὴ τῆς ἀγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου οὐ μόνον εἶνε ἴσοστάσιος πρὸς τὰς ἄλλας θεομητορικὰς ἔορτὰς τῶν λοιπῶν θεομητορικῶν ἀμφίων, ἀλλὰ καὶ παρουσιάζει τοῦτο τὸ ἴδιαζον, ὅτι συνδέεται πρὸς τὰς περιπτώσεις τῆς κορυφώσεως τῆς ἀγωνίας τοῦ ὁρθοδόξου ἐλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τὰς κρισίμους τῆς ζωῆς του στιγμάς, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν ὅποιων αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν βοήθειαν τῆς Θεομητορος. «Οὐδεν ἐδόθη ἡμῖν τοῦ φυγεῖν ἀπ' αὐτῶν ἡ Σκέπη, δι' ἣς ὡς διὰ θυρεοῦ φυλαττόμεθα ἐκ τῶν βελῶν ἀβλαβεῖς» — λέγει τὸ Ἱερὸν ἄσμα —.

Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ Ἔλληνες ἥδη ἔχομεν λίαν πρόσφατον λόγον προσφυγῆς πρὸς τὴν Παναγίαν διὰ τὸν ἐπικρεμασθέντα ἐφ' ἡμῶν κίνδυνον τῆς καθ' ἡμῶν ἐπιδρομῆς τῶν ἀλλοφύλων μιᾶς μεγάλης δυνάμεως, ἐπιβουλευθείσης τὴν ἀκεραιότητα τῆς πατρίδος καὶ τὴν ἐθνικήν μας ἐλευθερίαν. Η περίπτωσις δ' αὐτῇ ἐσημειώθη κατὰ τὴν 28ην τοῦ Ὁκτωβρίου, καθ' ἣν τὸ ἡμέτερον ἔθνος πανηγυρίζει τὸ ἴστορικὸν ΟΧΙ, τὴν νικηφόρον ἕκβασιν τοῦ ὅποιου συνεορτάζει σύμπαν τὸ ἐλληνικὸν ὡς μεγάλην ἐθνικὴν ἔορτήν, καθ' ἣν ἡ ἐλληνικὴ συνείδησις γεραίρει τὴν καταρρόπωσιν τοῦ ἴσχυροτάτου ἐχθροῦ ὡς μεγαλουργίαν τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ, περισκεπασάσης τὰς ἐλληνικὰς στρατιὰς καὶ περισωσάσης αὐτὰς ἀσινεῖς ἀπὸ τῶν ἐχθρικῶν προσβολῶν.

Ο Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Σπυρίδων, δομηθεὶς ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι καὶ κατὰ τὴν ἐθνικὴν ταύτην ἔορτὴν τῆς 28ης Ὁκτωβρίου ἐπὶ τῇ λυτρῷσει τῶν κατὰ τῆς πατρίδος ἡμῶν ἐπικρεμασθέντων δεινῶν εὐχαριστήρια ἀναγράφει εἰς τὴν Παναγίαν Θεοτόκον, ἕκρινεν ὡς εὔλογον καὶ συνεπὲς πρὸς τὴν ἑνιαίαν εὐσεβῆ ἐθνικὴν παράδοσιν ὅπως ὁ ἐτήσιος πανηγυρισμὸς τοῦ ΟΧΙ τῆς 28 Ὁκτωβρίου προσλαμβάνῃ ἀρτιώτερον τὸν δν πράγματι κέκτηται θρησκευτικὸν τοῦ ἔορτασμοῦ χαρακτῆρα.

Τὴν περὶ τούτου δ' εἰσήγησιν τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου ἀκούσασα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατὰ τὴν συνοδικὴν συνεδρίαν τῆς 21 Ὁκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους καὶ διοικώνως ἐπικροτήσασα αὐτίγν, ὡς καὶ πρότασιν τῆς Α. Μ. ὅπως ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἡ τῇ 1η Ὁκτωβρίου ἔορτὴ τῆς ἀγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου συμπανηγυρίζηται εἰς τὴν 28ην τοῦ αὐτοῦ ἐν συνδέσμῳ πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἔορτήν, ἐνέκρινε καὶ τὴν ἀνὰ χειρας πλήρη τοῦ ἔορτασμοῦ Ἀκολουθίαν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΛ

‘Οκτωβρίου ΚΗ’.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ΑΓΙΑΣ ΣΚΕΠΗΣ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς προστάτιδος καὶ ἀρωγοῦ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους.

————— // —————

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

‘Ιστῶμεν στίχους δ’ καὶ φάλλοιμεν τὰ ἔξης προσόμοια.

“Ηχος α’. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν δρθιδόξων Ἐλλήνων ἄπαν τὸ σύστημα, τὴν παναγίαν Σκέπην, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, ὑμνήσωμεν προθύμως καὶ ἐν χαρᾷ, πρὸς αὐτὴν ἐκδοήσωμεν· χαῖρε Παρθένε βοήθεια ἀσφαλῆς, καὶ θερμὴ ἡμῶν ἀντίληψις.

Ω “σπερ ἐρρύσω Παρθένε τὴν Βυζαντίδα ποτέ, τῇ σῇ ἀγίᾳ Σκέπῃ, πολυτρόπων κινδύνων, οὕτω καὶ νῦν τὸν γέον Κόρη λαόν, τοῦ σου Ἐθνους ἀπήλαξας, ἐπιδρομῆς Θεοτόκε ἀλλοεθνοῦς, τῇ ἐκφάνσει τῆς εύνοίας σου.

Υ πὲρ ἥλιου ἀκτῖνας τῆς θείας Σκέπης σου, αἱ δωρεαὶ πλουσίως, ἀπαστράπτουσι πᾶσι, καὶ λύσουσι τὴν νύκτα τῶν πειρασμῶν, καὶ εἰρήνην καὶ λύτρωσιν, καὶ σωτηρίαν βραχεύουσιν ἀληθῆ, Θεοτόκε τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Τῇ ἀρωγῇ τῆς σῆς Σκέπης πιστῶς θαρρήσαντες, κατὰ τῶν πολεμίων, γίνης τρόπαιον ἡραν, Παρθένε Θεοτόκε δ σὸς λαός, ἀληθῶς δ ἀπόλεκτος· δθεν ὡδὴν χαριστήριον ἐν χαρᾷ, ἀναμέλπει τῇ προγοίᾳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος α'.

Τίς κατ' ἀξίαν ὑμνήσει, τὴν περί ἡμᾶς σου προμήθειαν, Θεοτόκε
Ἄειπάρθενε; Σκέπουσα γὰρ ἡμᾶς τῇ κραταιᾷ σου Σκέπη, πολυειδῶν λυτροῦσαι συμφορῶν, καὶ συμμαχοῦσα ἀօράτως, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, τῶν πολεμίων καταράσσεις τὰς φάλαγγας, καὶ θαυμαστῶς ιθύνεις, ἥν γρετίσω κληρονομίαν σου· δθεν ὑμνοῦμεν τὴν χάριν σου, εὐχαριστίας φωναῖς, καὶ ἐν καταγύρῃ ψυχῆς βοῶμεν σοι· Σκέπε πάντοτε ἐκ πάσης ἀπειλῆς, ἡμᾶς δὲ Δέσποινα, δτι μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας σοι ἀνεθέμεθα.

Ἀπόστιχα.

Ἡχος β'. Οἰκος τοῦ Εὐφραθᾶ.

Σκέπη χριστιανῶν, ὑπάρχεις Θεοτόκε, τὸν εὑσεβῆ λαόν σου, σκέπουσα καὶ φρουροῦσα, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν....

Οτε ἐν τῷ ναῷ τῶν Βλαχερνῶν, κατεῖδεν δ ὅσιος Ἄνδρεας, σκέπουσάν σε Παρθένε, τοὺς εὑσεβεῖς ἐθαύμασε.

Στίχ. Μνησθήσομαι τοῦ δνόματός σου....

Απλωσον ἐφ' ἡμᾶς, τὴν Σκέπην σου Παρθένε, καὶ σκέπασον ἀὖλως, ἐκ πάσης δυσπραγίας, λαὸν τὸν χριστεπώνυμον.

Δόξα. Τριαδικόν.

Φύσις τρισσολαμπής, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, Ὑπέρθεε Θεότης,
οἰκτείρησον Οἰκτίρμον, τὸ τῶν χειρῶν σου ποίημα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ηλπισεν δ στρατός, τῇ σκέπῃ σου Παρθένε, καὶ ισχυρὸς ὡράθη,
τοῖς ἐπιτιθεμένοις, τῷ κράτει τῆς ισχύος σου.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τρισάγιον.

Τὸ ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ καὶ ἀπόλυτος.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ.

Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέχραξα ἴστῳμεν στίχους στ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἑξῆς Προσόμοια.

"Ηχος α'." Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ω "τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς νεφέλην φωτός, ἐφαπλοῖ ἐκάστοτε,
τὴν Σκέπην τὴν ἔχυτῆς, ἥ Θεοτόκος Ἄγνη, καὶ σκέπει περι-
φανῶς, τῇ μητρικῇ προμηθείᾳ καὶ χάριτι, ἐκ πάσης ἐπιθουλῆς, τοὺς
πρὸς αὐτὴν ἀφορῶντας καὶ κράζοντας· Κεχαριτωμένη χαῖρε, σκέπη
καὶ διόγθεια, τοῦ σου Ἔθνους Παρθένε, τοῦ πιστῶς σε μεγαλύνοντος.

B αθαὶ τῶν σῶν θαυμασίων Ἄγνη! Σὺ γὰρ παραδόξως, ἥπλωσας
τὴν Σκέπην σου, καὶ ἔσκεπτες θαυμαστῶς πόλιν τὴν ἄνασσαν.
Ἄρτιώς δὲ ἐμφανῶς, τῆς φωτοφόρου σου Σκέπης τῇ χάριτι, διέσω-
σας ἀπειλῆς, ἐπερχομένης λαὸν τὸν Χριστώνυμον. "Οθεν σοι χαρι-
στηρίους, αἴνους ἀναμέλποντες, τῶν πολλῶν σου θαυμάτων, μνείαν
ἀγομεν γηθόμενοι.

Tὴν πρὸς ἡμᾶς σου προμήθειαν, οἱ Ἐλλήνων παιδεῖς, Δέσποινα
κηρύττομεν, ὑμνοῦντες τὴν μητρικήν, κηδεμονίαν σου· ἀρχῆθεν
γὰρ συμπαθῶς, ὑπὸ τὴν Σκέπην τὴν σὴν ὑμᾶς ἔθηκας, καὶ αληρόν
σου ἐκλεκτόν, τὸ εὐαγὲς ἡμῶν Γένος ἀνέδειξας. "Οθεν Κεχαριτω-
μένη, χαῖρε σοι κραυγάζομεν, καὶ τῆς θείας σου Σκέπης, μεγαλύ-
νομεν τὰς χάριτας.

Προσόμοια ἔτερα.

"Ηχος δ'." Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ω "ε τῆς Σκέπης σου ἀγοντες, τὴν ἀνάμνησιν" Αχραντε, τὴν σὴν με-
γαλύνομεν ἀγαθότητα· διτὶ ἐκ πάσης στεγώσεως, λυτροῦσαι τὸ
Ἐθνος σου, καὶ ἔθνων ἐπιδρομῆς, καὶ παρέχεις ἐκάστοτε, χάριν
ἀφθονον, τοῖς ὑμνοῦσι τὰ ξένα μεγαλεῖα, τῆς σῆς δόξης Παναγία,
καὶ τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος.

Θ αυμαστῶς πάλαι ἥπλωσας ἀοράτως τὴν Σκέπην σου, καὶ τὴν
πόλιν ἔσκεπτες τὴν βασίλειον, ἀλλὰ καὶ νῦν ἐναργέστατα, ἡμᾶς
σκέπεις "Αχραντε, καὶ φρουρεῖς καὶ συντηρεῖς, τὸν καινὸν Κόρη

κληρόν σου πάσης θλίψεως· διὰ τοῦτο ὑμνοῦμέν σου τὴς Σκέπης, τὰ διωρήματα Παρθένε, καὶ τὴν δσῶραι ἀντίληψιν.

Πολλαχῶς Κόρη οἶδαμεν, καὶ λαμπρῶς τεθεάμεθα, τῆς Ἀγίας Σκέπης σου τὴν ἐκδήλωσιν, ἐν τεκμηρίοις καὶ θαύμασιν, ἥμεν διαλάμπουσαν, καὶ ἐν δάκρυσι θερμοῖς, τὴν πολλήν σου χρηστότητα ἐδοξάσαμεν· διὰ σώζεις ἡμᾶς ἐν τοῖς κινδύνοις, καὶ παρέχεις εὐφροσύνην, τοῖς θλιβούμενοις καὶ πάσχουσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. β'.

Σήμερον δὲ πιστὸς λαός σου Θεοτόκε, δὺν ἔθνος ἄγιον, καὶ περιουσίους κληρον ἀπεφήνω, τῆς σῆς Σκέπης γεραίρει τὴν χάριν, χαριστηρίους ἄδων σοι ὀδάς· Σὺ γάρ, οὐ μόνον ἐν παρφημέναις γενεαῖς, θαυμαστὰ καὶ παράδοξα ἐν ἥμεν εἰργάσω, ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμᾶς, σκέπεις καὶ ιθύνεις, καὶ ἐπιδραμόντων ἀπήλλαξας ἐχθρῶν, καὶ εὐφροσύνης ἐπλησσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ομολογοῦμεν τοίνυν τὴν χάριν, καὶ τῇ φωταυγεῖ σου Σκέπῃ προστρέχοντες, θερμῶς βοῶμεν. Αχριτερμάτων αἰῶνος, σκέπε Παντάνασσα, τοὺς ἀνεγδοιάστως ἐπιβοωμένους σου.

Εἴσοδος, Φῶς ἵλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἄριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. θ'. 15—23)

Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐστάθη ἡ σκηνή, ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν, τὸν οἶκον τοῦ μαρτυρίου. Καὶ τὸ ἐσπέρας ἣν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ως εἶδος πυρὸς ἔως πρωΐ. Οὗτως ἐγίνετο διαπαντός ἡ νεφέλη ἐκάλυπτεν αὐτὴν ἡμέρας, καὶ εἶδος πυρὸς τὴν νύκτα. Καὶ ἦνίκα ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπῆραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Καὶ ἐν τῷ τόπῳ οὖν ἀν ἐστη ἡ νεφέλη, ἐκεῖ παρενέβαλον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Διὰ προστάγματος Κυρίου παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι. Πάσας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς σκιάζει ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. Καὶ δταν ἐφέλκηται ἡ νεφέλη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας

πλείους, καὶ φυλάξονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν φυλακὴν τοῦ Θεοῦ. Καὶ οὐ μὴ ἔξαρωσι. Καὶ ἔσται ὅταν σκεπάζῃ ἡ νεφέλη ἡμέρας ἀριθμῷ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, διὰ φωνῆς Κυρίου παρεμβαλοῦσι, καὶ διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι. Καὶ ἔσται ὅταν γένηται ἡ νεφέλη ἀφ' ἑσπέρας ἔως πρωΐ, καὶ ἀναθῆ ἡ νεφέλη τὸ πρωΐ, καὶ ἀπαροῦσιν ἡμέρας ἡ νυκτός. Μηδὲς ἡμέρας πλεοναζούσης τῆς νεφέλης σκιαζούσης ἐπ' αὐτῆς, παρεμβαλοῦσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ἀπάρωσιν. "Οτι διὰ προστάγματος Κυρίου ἀπαροῦσι. Τὴν φυλακὴν Κυρίου ἐφυλάξαντο διὰ προστάγματος Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσῆ.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Μ'. 15 - 32)

Εγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐκπορευομένων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, νουμηνίᾳ ἐστάθη ἡ σκηνή. Καὶ ἔστησε Μωυσῆς τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὰς κεφαλίδας, καὶ διενέθαλε τοὺς μοχλούς, καὶ ἔστησε τοὺς στύλους. Καὶ ἐξέτεινε τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τῆς σκηνῆς ἐπ' αὐτὴν ἀγνωθεν, καθά συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέθαλεν εἰς τὴν κιβωτόν. Καὶ ὑπέθηκε τοὺς διωστῆρας ὑπὸ τὴν κιβωτόν, καὶ εἰσήγεγκε τὴν κιβωτὸν εἰς τὴν σκηνήν, καὶ ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα τοῦ καταπετάσματος, καὶ ἐσκέπασε τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ ἐπέθηκε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, τὸ πρὸς δορρᾶν ἔξωθεν τοῦ καταπετάσματος τῆς σκηνῆς. Καὶ προσέθηκεν ἐπ' αὐτῆς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ ἐθηκε τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, εἰς τὸ κλίτος τῆς σκηνῆς τὸ πρὸς νότον. Καὶ ἐπέθηκε τοὺς λύχνους αὐτῆς ἔναντι Κυρίου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ ἐθηκε τὸ θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ἀπέναντι τοῦ καταπετάσματος, καὶ ἐθυμίασεν ἐπ' αὐτοῦ θυμίαμα τῆς συνθέσεως, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. Καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων ἐθηκε παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς. Καὶ ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλῳ τῆς σκηνῆς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ συνετέλεσε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα. Καὶ ἐκάλυψεν

ἡ γεφέλη τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου. Καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνὴ. Καὶ οὐκ ἥδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ γεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνὴ. Ἡνίκα δὲ ἀνέβη ἡ γεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ἀγεζεύγγυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ σὺν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν. Εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ γεφέλη, οὐκ ἀγεζεύγγυσαν ἔως ἡμέρας, ἡς ἀνέβη ἡ γεφέλη. Νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡμέρας, καὶ πῦρ ἦν ἐπ' αὐτῆς γυκτὸς ἐναντίον παντὸς Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις ταῖς ἀναζυγαῖς αὐτῶν.

Προφητείας Ἱεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ' 27, μδ' 1-4)

Εσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς διγόνης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ δλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν δόδον τῆς πύλης τῶν Ἀγίων τῆς ἔξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς, καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἡγούμενος οὗτος καθήσεται ἐν αὐτῇ, τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον Κυρίου. Κατὰ τὴν δόδον Αἴλαμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν δόδον αὐτοῦ ἔξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν δόδον τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου, καὶ εἶδον, καὶ ἵδον πλήρης δόξης ὁ οἴκος τοῦ Κυρίου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

· Ἰδιόμελα. Ἡχος α'.

Εὑφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ Χριστώνυμος Ἐλλάς, ὡς σκεπομένη τῇ Σκέπῃ, τῆς Πανυμνήτου Θεοτόκου· ὡς γὰρ γεφέλην φωτεινήν, ἀοράτως αὐτὴν ἐφαπλοῦσα, ἡ τοῦ ἀδύτου φωτὸς μήτηρ, κύκλῳ σὲ περιβάλλει καὶ πανταχόθεν σὲ σκέπει, καὶ αἰσθητῶν καὶ νοητῶν πολεμίων, ἐπερχομένων κατὰ σοῦ, τὰς φάλαγγας ἐκτρέπει. Οθεν τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν, διαπρυσίφ φωνῇ κήρυξον, καὶ τὴν σκέπουσάν σε Παρθένον, μεγαλοφώνως ὑμησον βοῶσα· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

*Ηχος β'.

Ως ὑπέρλαμπρος ἀνασσα, τῷ δσίφ *Ανδρέα τεθέασαι, ἐν τῷ ναῷ τῶν Βλαχερνῶν ἐπιφανεῖσα, ἀοράτως Θεοτόκε, καὶ τὴν μὲν βασιλίδα πόλιν ἐσκέπασας, τῇ ἀναπτύξει τῆς Σκέπης σου, ἡμᾶς δὲ χαρᾶς ἐπλήρωσας, τῇ ἐνεργείᾳ τῆς ἀρωγῆς σου. *Άλλος Παρθένε πανύμνητε, σκέπη ἡμῶν καὶ βοήθεια, ἐκ πάσης ἐπιθυμίας ἀσινές φύλαττε, τὸ γένος ἡμῶν δεόμεθα.

*Ηχος γ'.

Πάλαι μὲν ἡ νεφέλη ἐκάλυπτε, τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, προτυποῦσα Παρθένε, τὸ τελεσθέν σοι μυστήριον· γῦν δὲ ἡ ἀστραπόμορφος Σκέπη σου, περικαλύπτει καὶ σκιάζει, ώς ὅρνις τὰ ἔαυτῆς νοστία, τὸν χριστεπώνυμον λαόν, τὸν θερμῶς σοι προστρέχοντα· καὶ τοῦτο ἐμφανὲς πεποίηκας, τῇ ἀνασσούσῃ πόλει, δι’ ἐμφανείας ἀπορρήτου, τὴν πρὸς ἡμᾶς σου χρηστότητα φανερώσασα. *Οθεν μνείαν τούτου τελοῦντες, τὰς πολλάς σου εὐεργεσίας κηρύττομεν, καὶ τὴν περὶ ἡμᾶς κηδεμονίαν σου· δτι σώζεις ἐκάστοτε, ἡμᾶς ἐκ πάσης θλίψεως.

*Ηχος δ'.

Η σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε, ὑπὲρ τὰς ἥλιακὰς αὔγὰς ἐκλάμπουσα, ἔνδοξά τε καὶ ἔξαίσια, θαυμαστὰ καὶ σωτήρια, εἰς περιποίησιν ἡμῶν ἀπεργάζεται· τὴν γὰρ βασιλίδα Πόλιν, πάλαι πολλάκις διέσωσεν, ἀδοκήτων κινδύνων καὶ συμφορῶν, ὑπερψυῶς θαυματουργοῦσα· γῦν δὲ ἡμᾶς Πανάγραντε, πάσης στεγάσεως ἔξαίρει, καὶ δρόσον ἀναψυχῆς παρέχει, καὶ θυμηδίαν ἐν ταῖς θλίψεις, τῇ σῇ πλουσίᾳ χρηστότητι· ἡς τὰ θαυμάσια κροτοῦντες, ἔόρτιόν σοι αἰγεσιν προσάγομεν, καὶ ἐκ ψυχῆς βοῶμέν σοι. Μὴ ἀντανέλης ἀφ’ ἡμῶν, τὴν προστασίαν σου Κόρη, ἀλλὰ σκέπει καὶ φρούρει, ἡμᾶς τὴν κληρουχίαν σου.

Δόξα, καὶ γῦν. *Ηχος πλ. α'.

Στήμερον ἡ Παντάνασσα Μητροπάρθενος, τὴν φωτόμορφον αὐτῆς Σκέπην ἀναπετάσσασα, μητρικῶς περισκέπει, τὸ Γένος ἡμῶν· δεῦτε οὖν *Ελλήνων παιδεῖς, καὶ καθαρῷ νοΐ κατοπτεύσωμεν, τὴν δαψιλῆ τῆς Θεοτόκου, πρὸς ἡμᾶς προμήθειαν· δτι ἐγγὺς ἡμῖν τυγ-

χάνει, ἐν εὐκαιρίαις καὶ θλίψεσι, καὶ ἀσφαλῶς ἡμᾶς διέπει, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνω κλήσεως, καὶ χάριν καὶ ἔλεος ἡμῖν πρυτανεύει, οἷα Μήτηρ Θεοῦ, καὶ σωτηρίαν αἰώνιον.

Ἐις τὸν Στίχον Στιχηρὰ Προσόμοια.

“Ηχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Xαίροις Θεογεννῆτορ Ἀγνή, τῆς ἀγαθότητος πηγὴ ἡ ἀκένωτος,
Ἐλλήνων ἡ θεία σκέπη, καὶ προστασία θερμή, καὶ παραμυθία
ἐν ταῖς θλίψεις πρὸς σὲ γὰρ Πανάμωμε, καταφεύγομεν πάντοτε,
καὶ σωτηρίαν καὶ εἰρήνην καὶ λύτρωσιν, τῇ σῇ χάριτι, ἀληθῶς κομι-
ζόμεθα· ὅθεν τῆς θείας Σκέπης σου, ὑμνοῦμεν τὰ θαύματα, καὶ τῆς
προνοίας σου Κόρη, τοὺς οἰκτιρμοὺς μεγαλύνομεν, δι' ὃν ἀεὶ σώζεις,
περιστάσεων ποικίλων, τοὺς πεποιθότας σοι.

Στίχ. Ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ...

Ωφθης ἐν θεωρίᾳ λαμπρᾶ, οἴά περ Ἀγασσα Ἀγνὴ ὑπερκόσμιος,
Ανδρέα τῷ θεοφόρῳ, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, σκέπουσα ἀύλως
τὴν μερίδα σου· διὸ τούτου ἀγοντες, ἐτησίαν ἀνάμνησιν, τὰ μεγα-
λεῖα, ἀνυμνοῦμεν τῆς δόξης σου, καὶ βοῶμέν σοι, ὁ λαός σου Παν-
άγχραντε· σκέπει καὶ διαφύλαττε, Παρθένε τῇ Σκέπη σου, οὓς περ
οἰκείαν μερίδα, πάλαι ἡμᾶς Κόρη ἔδειξας, παρέχουσα, πᾶσιν, εὐφρο-
σύνην καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσι...

Σκέπη τῇ φωταυγεῖ σου Ἀγνή, καὶ τῇ ἐλπίδι τῆς στερρᾶς προστα-
σίας σου, θαρρήσας ἀγενδοιάστως, ὁ εὐεεβής σου λαός, τῶν ἔχθρῶν
τὸ θράσος ἐτροπώσατο· διὸ χαριστήριον, ἀναμέλπει σοι αἰνεσιν, καὶ
τῆς σῇ Σκέπης, ἕορτὴν τὴν ὑπέρλαμπρον, ἄγει σήμερον, καὶ θερ-
μῶς Κόρη κράτει σοι· Σύ μου σκέπη καὶ πρόμαχος, καὶ μέγα προ-
πύργιον, καὶ σὲ ὑμνῶ Παναγία, τῇ χάριτί σου σωζόμενος, ἀλλὰ καὶ
μελλόντων, θλιβερῶν πειρατηρίων, ρῦσαι με Δέσποινα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. δ'.

Tῆς Σκέπης σου τῆς σωστικῆς, αἱ πολλαπλαῖ ἐκδηλώσεις, περὶ τὸ
"Εθνος σου" Ἀχραντε, πᾶσαν ἀκοὴν καταπλήττουσι. Σὺ γὰρ
πάλαι τε καὶ νῦν, ἐν παντὶ καὶ πάντοτε προφθάνεις, καὶ πάσης στε-
νώσεως, ἥμας ἀπαλλάττεις, οἵς οἰδας τρόποις φιλάγαθε. Διὸ Πανύ-
μητε Δέσποινα, μὴ παύσῃ δεικνύουσα ἥμιν, τὰ ἀρχαῖα ἐλέη σου,
ἄχρι τερμάτων αἰῶνος, ὅτι σὸν ἐσμὲν ποίμνιον.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἡχος α'. Τῆς ἑρήμου πολίτης.

Tῆς Σκέπης σου, Παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χάριτας, ἃν ώς φωτο-
φόρον γεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔνγοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν
σου νοερῶς, ἐν πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς. Σὲ γὰρ σκέπην καὶ
προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι. Δόξα τοῖς μεγαλείοις
σου Ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἥμας σου, προ-
μηθείᾳ "Ἀχραντε.

"Ετερον. Ἡχος πλ. δ'. Θεοτόκε Ἄειπάρθενε.

Θεοτόκε Ἄειπάρθενε, τὴν ἀγίαν σου Σκέπην, δι' ἣς περισκέπεις,
τοὺς εἰς σὲ ἐλπίζοντας, κραταιὰν τῷ "Εθνει σου καταφυγὴν ἐδω-
ρήσω· ὅτι ώς πάλαι καὶ νῦν θαυμαστῶς ἥμας ἔσωσας, ώς νοητὴ γε-
φέλη, τὸν λαὸν περιβαλοῦσα. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πο-
λιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἥμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

*Ηχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Tὴν σκέπην σου Ἀγνή, τὴν ἀγίαν ὑμεῖον, τὴν σκέπουσαν ἡμᾶς,
ἐν παντὶ καὶ φρουροῦσαν, οὓς κληρόν σου ἀνέδειξας, καὶ μερίδα
ἀπόλεκτον, ἀγαθότητι, καὶ μητρικῇ συμπαθείᾳ. Ἀλλὰ Δέσποινα, καὶ
ἐν μελλούσῃ ἀνάγκῃ, ἡμᾶς διαφύλαττ. (Δις)

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

*Ηχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Eξέστη ως ἔθλεψεν, ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, Ἀνδρέας ὁ ὅσιος, Σὲ
ἔφαπλοῦσαν ἡμῖν, τὴν θείαν Ἐσθῆτά σου, οὖσαν ἐκεῖσε Κόρη,
ἴερῶν τηρουμένην, πᾶσι δὲ φανεροῦσαν, τῆς σῆς σκέπης τὴν χάριν,
ὅτι ἡς σκέπεις καὶ σώζεις ἡμᾶς πάσης θλίψεως. (Δις)

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

*Ηχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Tὴν ἀγίαν σου Σκέπην καὶ θαυμαστήν, ἥν ἐτύπου νεφέλη γη νομική,
ἀπλοῦσα ἐκάστοτε, περιβάλλεις τὸ Ἐθνος σου, προσατεγίζον
Κόρη, τῇ σῇ ἀγαθότητι, καὶ τὴν βοήθειάν σου ἀεὶ ἐκδεχόμενον, ἥν
δίδου Θεοτόκε, καὶ ἐχθρῶν τὴν μανίαν, ἀπότρεπε πάντοτε, ἀφ' ἡμῶν
τῶν ὑμεῖοντων σου, τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος, πρεσβεύουσα τῷ σῷ
Γίρη καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν ἀφεσιν, τοῖς ἑορτάζουσι
πόθῳ, τὴν πάμφωτον Σκέπην σου. (Δις)

Τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἦχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου...

Στίχ. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ...

Ἐναγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς η' Σεπτεμβρίου.

‘Ο Ν’.

Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Καὶ γῦν. Ταῖς τῆς Παναχράντου...

Ίδιόμελον. Ἡχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλεγοσόν με δ Θεός...

Σήμερον ἡ Πανύμνητος Παρθένος, τὴν φωταυγῆν αὐτῆς Σκέπην
έφαπλώσασα, τοῖς πιστοῖς ἀριδήλως ἐδήλωσε, τὴν πλουσίαν αὐ-
τῆς εὔνοιαν, ἐν εὐκαιρίαις καὶ θλίψεσι· δθεν τὴν χάριν αὐτῆς
αἰγοῦντες, οἱ παρ' αὐτῆς σκεπόμενοι, ἐν εὑφροσύνῃ βοήσωμεν· χαῖρε
Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, ἡ σώζουσα τὸ Γένος ἡμῶν, καὶ ἀσφαλῶς πε-
ριέπουσα, καὶ διηγοῦσα πρὸς δόδον σωτήριον.

Εἶτα δ Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σὺ εἶ Παρθένε Ἑλλάδος σκέπη. Γερασίμου.

Ἡχος δ'. Ὡδὴ α'. Ο Ειρμός.

» **A** νοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον
» ἔρευξομαι τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ δρόμοι, φαιδρῶς πανη-
» γυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (Δις)

Σοφίαν παράσχου μοι, ὡς τοῦ Θεοῦ Μήτηρ Ἀχραντε, καὶ λόγον
μοι δώρησαι, ἵνα ὑμνήσω φαιδρῶς, τὰ θαυμάτια τῆς σῆς ἀγίας
Σκέπης, δι' ἣς σκέπεις πάντοτε, τοὺς σὲ γεραίροντας.

Yψόθεν ἐφήπλωσας, τὴν ἀστραπόμορφον Σκέπην σου, γεφέλην
ὡς πάμφωτον καὶ κατεκάλυψας, οὐ τῶν πόλεων, τὴν βασιλίδα
μόνον, ἀλλ' ἀπαν τὸ Ἐθνος σου τὸ χριστεπώνυμον.

Eώρακε πάλαι σε, ἐν ἀπορρήτῳ θεάματι, Ἀνδρέας δ ὅσιος ἐν Βλα-
χερνῶν τῷ ναῷ, περισκέπουσαν, Ἀγνὴ τῇ ἀναπτύξει τῆς θείας
Ἐσθῆτός σου, κόσμου τὰ πέρατα.

Iσχὺν ἀπροσμάχητον, τὸ τοῦ σοῦ Ἐθνους στρατόπεδον, λαβὸν ἐκ
τῆς Σκέπης σου, κατετροπώσατο, ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ἦρε
λαμπρὰν νίκην· διὸ μέλπει Δέσποινα, τὰ μεγαλεῖά σου.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μο... /

”Ωδὴ γ'. Ο Εἱρμός.

» **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ως ζῶσα καὶ ἀφθονος πηγή,
» **Τ**οῖασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον, καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ σκέπη σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. (Δις)

Πηγὴ εὐφροσύνης οὐρανίου, ἡ Σκέπη σου ἡ φωτοειδής, ὑπάρχει
Παναμώμητε, τοῖς θλίψει παλαίουσι, χάριν ἀεὶ καὶ ἔλεος, καὶ
σωτηρίαν βραβεύουσα.

Αρχῆθεν ἡμᾶς δι' εὐσπλαγχνίαν, ως Ἐθνος Παρθένε εἰκλεκτόν,
ἔθους ὑπὸ τὴν Σκέπην σου, καὶ ξένα καὶ παράδοξα, πάλαι καὶ
νῦν ἐνήργησας, ἡμᾶς κινδύνων ἐξαίρουσα.

Ρημάτων Ἀνδρέου τοῦ δούλου, ἀκούσας Παρθένε εὐλαβῶς, ὁ θεῖος:
Ἐπιφάνιος, εἶδέ σε περισκέπουσαν, λαὸν τὸν χριστεπώνυμον,
ώς βασιλίδα οὐράνιον.

Θαυμάτων τῆς Σκέπης σου τῆς θείας, δρῶντες Παρθένε τὴν πλη-
θύν, ἢ ἐνεργεῖς ἐνάστοτε, ἡμῶν εἰς περιποίησιν, χαριστηρίους
αἴνους σοι, Ἐλλήνων παῖδες προσάγομεν.

Καταθασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους...

Κάθισμα. Ἡχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκέπη πέφηγας, καὶ σωτηρία, καὶ ἀντίληψις, καὶ προστασία, τῷν
Ορθοδόξῳ Ἐλλήνων Πανύμνητε. Θειν τὴν Σκέπην τὴν σὴν
μεγαλύνομεν, καὶ τὴν θερμὴν προστασίαν αηρύττομεν, Κόρη Πά-
ναγνε, ἡ σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἐπιθέσεως τοῦ δρά-
κοντος. (Δις)

”Ωδὴ δ'. Ο Εἱρμός.

» **Ο**καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ,
» ἡλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραυγάζοντας δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει σου. (Δις)

Eφαπλοῦσα ἀοράτως, τὴν ὑπέρφωτον Σκέπην σου, σκέπεις, Θεο-
τόκε, καὶ περιλαμβάνεις ἐκάστοτε, καὶ περιθάλπεις καὶ σώζεις
πάσης θλίψεως τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Παρθένε τῇ δόξῃ σου.

Nοῦν καὶ ἔννοιαν ἐκπλήττει, τῆς πολλῆς σου χρηστότητος, η̄ ἐκ-
φανσις Κόρη, καὶ τῶν δωρεῶν η̄ διάδοσις, η̄ν πρὸς τὸ Γένος
ἡμῶν δεικνύεις πάντοτε· δθεν Δέσποινα, ὑμνολογοῦμεν τὴν χάριν σου.

Eπιστᾶσα ἀοράτως, μυστικῶς ἀπεκάλυψας, ἐν τῇ Βυζαντίδι, πά-
λαι ἐναργῶς Θεονύμφευτε, τὴν παναγίαν σου Σκέπην τοῖς οἰκέ-
ταις σου, δῑ η̄ς πάντοτε, σκέπεις η̄μᾶς ὡς φιλάγαθος.

Eν κινδύνοις προστασίαν, ἐν δουλείᾳ ἀνάψυξιν, ἔχοντές σε Κόρη,
καὶ καθοδηγόν καὶ ἀντίληψιν, πάσαις τοῦ βίου ἡμῶν ταῖς περι-
στάσεσι, καταφεύγομεν, ὑπὸ τὴν πάμφωτον Σκέπην σου.

Καταθασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον...

•Ωδὴ ε'. Ο Εἱρμός.

» **E**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γάρ Ἀπειρόγαμε
» Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
» ἄχρονον Μίόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα. (Δις)

Lαὸς δὲ σὸς Δέσποινα, τῆς παναγίας Σκέπης σου, μνείαν τὴν ἀγίαν
έορτάζει· σὺ γάρ ἐπέστης ἐν Βλαχερνῶν τῷ ναῷ, καὶ πάντας
ἐκεῖθεν γοεωδᾶς, Ἀχραντε ἐσκέπασας, τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Lεόντων τὰ στόματα, τῶν νοητῶν Πανάγραντε, τῶν ὠρυομένων
καθ' ἐκάστην, καταπιεῖν σου τὴν κληρουχίαν Ἀγνή, σύντριψον
τῇ σῇ ἐπισκοπῇ, καὶ αὐτῶν κατάθαλε, τὴν δφρὺν καὶ τὸ φρύαγμα.

Aνάμνησιν ἀγοντες, τῆς φωτοφόρου Σκέπης σου, ἀδομεν τὰ σῶστρά
σοι Παρθένε, δτι ἐρρύσω η̄μᾶς δουλείας πικρᾶς, καὶ τὸν ἐπελ-
θόντα καθ' ἡμῶν, ἐχθρὸν τὸν ὑπέροφρυν, κραταιῶς ἐταπείνωσας.

Δ οχεῖον πολύτιμον, τοῦ πλούτου τῆς Θεότητος, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε, σκεῦός με δεῖξον τῆς θείας χάριτος, τὸν ὑπὸ τὴν Σκέπην σου ἀξέ, πίστει καταφεύγοντα, καὶ ὑμοῦντα τὴν δόξαν σου.

Καταβασία. Ἔξεστη τὰ σύμπαντα...

·Ωδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» **T**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἔορτὴν οἱ θεόφρο-
» Τ νες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ
» αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες. (Δις)

O στύλος πρὶν δ πυρίμορφος, λαὸν Ἰσραηλίτην ὀδήγησε, νῦν δὲ ἡ Σκέπη σου, ἡ ἀστραπόμορφος Ἀχραντε, ἥμας πρὸς σωτηρίαν ιθύνει πάντοτε.

Sκέπην τὴν σὴν τὴν δλόφωτον, ἀπλοῦσα περισκέπεις ἐκάστοτε,
Pαρθένε "Αχραντε, ἥμας ὡς ἄρτι ἐγγώκαμεν· τὶ οὖν ἀνταποδώσωμεν τῇ Σῇ χάριτι;

Sχοίνισμα Κόρη ἀπόλεκτον, οἰκεῖον καὶ λαὸν περιούσιον, ἥμας ἀνέδειξας, πάλαι καὶ νῦν ἐναργέστατα, διὸ Ἑλλάς σε πᾶσα, ὑμνεῖ χορεύουσα.

Kηρύττει Κόρη τὴν χάριν σου, λαός σου δ πιστὸς καὶ φιλόθεος,
καὶ χαριστήριον, ὠδὴν προσάρδει τῇ Σκέπη σου, λυτρούμενος κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην...

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ω "σπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα, τῆς Ἐκκλησίας τὰ πληρώματα Πανάχραντε, ἐν τῇ πόλει πάλαι ὠφθης τῇ βασιλίδι. Ἄλλως σκέπη τοῦ λαοῦ σου καὶ ὑπέρμαχος, περισκέπασον ἥμας ἐκ πάσης θλίψεως. Τοὺς κραυγάζοντας, χαῖρε Σκέπη δλόφωτε.

·Ο Οἶκος.

A "γωθεν ἐφαπλοῦσα, τὴν ἀγίαν σου Σκέπην, Παρθένε Θεοτόκε Μαρία, σκέπεις καὶ σώζεις τὸν σὸν λαόν, καθ' ὥραν σε Ἀγνὴ ἐπιβούμενον· νῦν δέ σου τὰ θαυμάσια, εὐγνωμόνως ὑμνεῖ κραυγάζων:

Χαῖρε τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία
 Χαῖρε Ἐλλάδος ἡ προστασία.
 Χαῖρε τῶν Ἀγγέλων παράδοξον θέαμα
 Χαῖρε τῶν ἀνθρώπων ἀκλόνητον ἔρεισμα.
 Χαῖρε Μήτηρ Ἄειπάρθενος τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ
 Χαῖρε σκέπη καὶ ἀντίληψις τοῦ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ.
 Χαῖρε δτὶ ἐφάνης σκέπουσα τὸ σὸν Ἐθνος
 Χαῖρε δτὶ παρέχεις νίκας τῷ στρατοπέδῳ.
 Χαῖρε πηγὴ πλουσίας χρηστότητος
 Χαῖρε λαμπάς Θεοῦ ἀγαθότητος.
 Χαῖρε δι^τ ἡς τοὺς ἐχθροὺς ἐκνικῶμεν
 Χαῖρε πρὸς Ἡν καθ' ἐκάστην βοῶμεν.
 Χαῖρε Σκέπη δλόφωτε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζομεν τῆς Σκέπης
 τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἄειπαρθένου
 Μαρίας, τῆς πάντοτε καὶ κατ' ἔξαίρετον τρόπον σκεπούσης τὸ εὐ-
 σεβὲς ἡμῶν Ἐθνος, ώς πάλαι ἐσκεπε τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων.

Στίχ. Σκέπη σου Ἀγνὴ σκέπεις καὶ περιθάλπεις
 Τοὺς πίστει ἀφορῶντας πρὸς Σὲ Παρθένε.
 Μητρὸς Θεοῦ Σκέπη Ἐλλάδα θειόφρονα καλύπτει.

Ἄσπνου δοξολογίας ποτὲ ἐπιτελουμένης ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῷ τῇ οὖσῃ ἐν
 Βλαχέργαις, ἀπήει δι μακάριος Ἀνδρέας ἐκεῖσε τὰ ἐξ ἔθους ποιῶν παρῆν δὲ
 Ἐπιφάνιος, καὶ εἰς τῶν παίδων αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ ἔχων γῆθος, ἵστατο,
 ώς ἡ προθυμία τόνον ἐδίδου, ποτὲ μὲν μέχρι μεσονυκτίου, ποτὲ δὲ ἔως πρωΐ.
 Τετάρτης οὖν ὥρας ἥδη οὖσης τῆς νυκτός, δρᾶ δι μακάριος Ἀνδρέας δρθαλ-
 μοφανῶς μεγεθεστάτην σφόδρα, παραγενομένην ἐν γυγναικείῳ τῷ σχήματι
 ἀπὸ τῶν βασιλικῶν μετὰ φοβεροῦ δψικίου, ἐν οἷς ἦν καὶ δι τίμιος Πρόδρο-
 μος, καὶ δ τῆς βροντῆς υἱός, ἐκατέρωθεν χειροκρατοῦντες αὐτῆς, καὶ ἄγιοι
 πολλοὶ λευκοφόροι προεπορεύοντο αὐτῆς· οἱ δὲ ἐπηκολούθουν μετὰ ὑμνωδίας
 καὶ φσμάτων πνευματικῶν. Ως οὖν ἥλθε πλησίον τοῦ ἀμβωνος, ἀπήει δισιος
 πρὸς τὸν Ἐπιφάνιον λέγων· Ὁρᾶς τὴν Κυρίαν καὶ Δέσποιναν τοῦ κόσμου;
 Ο δὲ φησίν· Ναί, Πάτερ μου πνευματικέ.

Καὶ τούτων δρώντων, κλίνασσα τὰ γόνατα αὐτῆς, ἐπὶ πολλὴν ὥραν προσηγέρετο, δάκρυσι ραίγουσα τὸ θεοειδὲς αὐτῆς καὶ ἀχραντον πρόσωπον. Μετὰ δὲ τὸ προσεύξασθαι, προσῆγε ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, δεομένη ἔκεισε ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ. "Οτε οὖν ἀπηγέζατο, τὸ μαφόριον αὐτῆς, διπερ ἐπὶ τῆς παναχράντου αὐτῆς κορυφῆς ἔφερεν, ὡς εἶδος ἀστραπῆς ὑπάρχον, καὶ ἀποτυλίξασα ἐξ αὐτῆς, τῇ ὥρᾳ τεμνότητι ταῖς παναχράντοις χερσὶν αὐτῆς λαθοῦσα, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχον, ἐπάνω παντὸς τοῦ ἔκεισε ἐστῶτος λαοῦ διεπέτασεν· διπερ ἐπὶ ἴκανας ὥρας ἑώρων οἱ θαυμάσιοι ὑπεράγνω τοῦ λαοῦ ἐκτεταμένοι καὶ αὐγάζον δόξαν Κυρίου ὡς γῆλεκτρον. Μέχρις οὖν ἦν ἔκει ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἐθλέπετο κάκεινο· μετὰ δὲ τὸ ἀναχωρῆσαι αὐτῆν, οὐκέτι τεθέατο· πάντως γάρ ἦρεν αὐτὸν μεθ' ἑαυτῆς, τὴν δὲ χάριν ἀφῆκεν τοῖς οὖσιν ἔκει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου καὶ Νεονίλης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, Νιτᾶ, Σαρθίλου, Ἱέρακος, Θεοδούλου, Φωκᾶ, Βήλης καὶ Εὐγίκης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου, τοῦ καὶ Ἐπισκόπου γενομένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Ἀφρικανοῦ, Μαξίμου, Πομπηῖου καὶ ἑτέρων τριάκοντα ἔξι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φιρμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Καισαρείας, καὶ Μελχίωνος σοφιστοῦ, πρεσβυτέρου Ἀγιοχείας, οἵτινες καθεῖλον Παῦλον τὸν Σαμωσατέα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀγίας Φεβρωνίας, θυγατρὸς Ἡρακλείου βασιλέως· καὶ τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κυριακοῦ, τοῦ φανερώσαντος τὸν Τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου καὶ Ἐλένης, τῆς αὐτοῦ μητρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ μήτηρ τοῦ ἀγίου Κυριακοῦ Ἀννα, λαμπάσι φλεγθεῖσα καὶ ξεσθεῖσα, ἐτελειώθη.

Ταῖς τῆς Ἀχράντου σου Μητρὸς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ἐξ ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἔχθρῶν καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἄμην.

·Ωδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ
» πυρὸς ἀπειλήν, ἀγδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· γι-
» περύμνητε, δὲ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ. (Δις)

Ε"θου Δέσποινα, ἡμᾶς ὑπὸ τὴν Σκέπην σου, καὶ σκέπεις πάντοτε,
ἐπηρειῶν χαλεπῶν, ἔχθρῶν ἐπιθέσεως, καὶ πάσης θλίψεώς διὸ
πάντες σε, διαπρυσίφη στόματι, ἀνυμνοῦμεν εἰς αἰώνας.

Περιέσκεπτες, ώς ἐκλεκτὴν μερίδα σου, πόλιν βασίλειον, τὴν Κων-
σταντίνου· Αγνή, ώσαύτως Πανάμωμε, σκέπεις τῇ δόξῃ σου, ἥδη
Δέσποινα, ἡμᾶς τοὺς καταφεύγοντας, τῇ θερμῇ σου προστασίᾳ.

Η παράδοξος, Παρθένες ἐπισκίασις, τῆς θείας Σκέπης σου, ἐπὶ
τοῦ "Εθνους ἡμῶν, ἐμφαίνει σαφέστατα, τὴν σὴν προμήθειαν,
διῆς" Αχραντε, παρέχεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, εὐφροσύνην καὶ εἰρήνην.

Γεωργήσασα, ἀγεωργήτως Πάναγνε, Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν γεωρ-
γὸν τῆς ζωῆς, χαρᾶς ἡμῶν πρόξενος, ὄφθης τοῖς μέλπουσι· χαῖρε
Δέσποινα, τοῦ Γένους ἡμῶν σώτειρα, καὶ ἀντίληψις γλυκεῖα.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν...

·Ωδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» **Π**αῖδας εὐαγγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, δὲ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
» τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην
» ἀπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερ-
ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰώνας. (Δις)

Ε"δειξας μὲν πάλαι πολυτρόπως, τῆς Σκέπης σου Θεοτόκε τὴν
ἐνέργειαν, σημείοις καὶ θαύμασι, καὶ πλείσταις δυνάμεσιν, ὑπερ-
μαχοῦσα Πάναγνε ἡμῶν ἐνάστοτε· ἡμεῖς δὲ νῦν ὑμοῦμεν προφρό-
νως, τὰς σωτηριώδεις αὐτῆς θαυματουργίας.

Ρώμην καὶ ισχὺν πιστῶς λαμβάνων, λαός σου δὲ περιούσιος Πανά-
μωμε, ἐκ τῆς θείας Σκέπης σου, ἀεὶ περιγίνεται, ἐπερχομένων
θλίψεων, καὶ πολεμίων ἔχθρῶν, καὶ ἀτρωτος ἐκ πάσης μανίας, μένει
Θεοτόκε, τῇ σῇ κηδεμονίᾳ.

A"γωθεν ἐφάπλωσον Παρθένε, τὴν Σκέπην σου τὴν ἀγίαν καὶ ὑπέρλαμπρον, καὶ ως πάλαι σκέπασον, ἡμᾶς καὶ περίθαλψον, ἐκ πολεμίων "Αχραντε ἐπικειμένων ἡμῖν, καὶ ρῦσαι τῆς αὐτῶν πονηρίας, καὶ ἐπιβουλίας, τὴν σὴν κληρονομίαν.

Σκέπην τὴν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σκεπάσασαν Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, εἰδον ἐφαπλωσάν σε, Ἄνδρεας δὲ Ὅσιος, καὶ θεῖος Ἐπιφάνιος καὶ ἐξεπλάγησαν τοὺς πάντας γὰρ ἐσκέπασας Κόρη, ἐν φωτὶ ἀστραπῆς, καὶ δόξῃ οὐρανίῳ.

Καταθασία. Παιδας εὐαγεῖς...

·Ωδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

"Αγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ἐν ὅμινοις μεγαλύνουσιν, ὅτι πιστῶν τὰς χορείας, ἀπανταχοῦ περισκέπει.

» **A**"πας γηγενής, σκιρτάτῳ τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος.
» **A**πανηγυριζέτω δέ, ἀστραπῆς γένεσις γεραίρουσα, τὴν ιεράν
» πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτῳ χαίροις Παμμακάριστε,
» Θεοτόκε Ἀγνή Ἀειπάρθενε. (Δις)

"Αγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, δρῶντες κατεπλήγτοντο, πῶς περισκέπει καὶ σφέζει τοὺς ἐπ' αὐτῇ πεποιθότας.

I"αμα ἡμῖν, ή δρόσος Πανάχραντε ή ἀποστάζουσα, ἐκ τῆς θείας Σκέπης σου, ως ἐκ νεφέλης ἀστρου γίνεται, καὶ παύει ἀρρωστήματα ψυχῆς καὶ σώματος, τῶν βοῶντων χαῖρε Ἀειπάρθενε, εὐφροσύνη ἡμῶν καὶ παράκλησις.

"Αγγελοι καὶ ἀνθρωποι τὴν σεπτήν σου Σκέπην τιμῶμεν Δέσποινα, πάντας γὰρ σκέπεις ἐν ταύτῃ, τούς σε πιστῶς ἀνυμνοῦντας.

Mνείαν ιεράν, εἰς δόξαν καὶ αἰνεσιν τῶν θαυμασίων σου, ἄγει Παναμώμητε, ἀγαλλομένη ή Ἑλλὰς σήμερον, καὶ πίστει καταφεύγουσα ὑπὸ τὴν Σκέπην σου, ἐκβοᾷ σοι Σκέπε με καὶ φύλαττε, ἄχρι βίου τερμάτων Πανύμητε.

"Αγγελοι καὶ ἀνθρωποι τῆς Πανάγνου, τὴν Σκέπην μεγαλύνομεν σκέπει γὰρ αὐτῇ καὶ σφέζει, πάντας τοὺς ταύτην τιμῶντας.

Ο "λη τῇ ψυχῇ, συνήλθομεν Ἀχραντε τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, αἶγον χαριστήριον, εὐγνωμοσύνῃ θερμῇ προσάγοντες, διτι ήμᾶς ἐξέλεξας εἰς περιποίησιν, καὶ ἐν πᾶσι, περιέπεις Δέσποινα, καὶ διέπεις καὶ σώζεις ἐκ θλίψεων.

"Ἀχραντε Παρθένε θεοκυῆτορ, τὴν ποίμνην σου περίσωζε, σκέπουσα ταύτην σῇ Σκέπῃ, καὶ προνοοῦσα ἐν πᾶσιν.

Υ "περθεν Ἀγνή, καὶ κύκλῳ τοῦ Ἐθνους σου τὴν θείαν Σκέπην σου, οἷα περιτείχισμα, ἔχε Παρθένε, πλούτῳ χρηστότητος ἐμοὶ δὲ τῷ τοὺς ὄμνους σοι γέδη ὑφάναντι, δίδου Κόρη, φωτισμὸν καὶ ἔλλαμψιν, καὶ πταισμάτων τὴν ἀφεσιν δέομαι.

Καταθασία. "Απας γηγενής...

"Εξαποστειλάριον. "Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Η θεία Σκέπη σου Κόρη, ἐπισκιάζει τὸν πιστούς· καὶ τὸ ήμέτερον Γένος, σκέπει, διέπει καὶ φρουρεῖ, ἀπὸ παντοίων κινδύνων, ἀπήμαντον Θεοτόκε.

"Ἐτερον δμοιον.

Τῇ κραταιᾷ σου Σκέπῃ, καὶ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ, τὸ τῶν Ἑλλήνων Γένος, φύλαττε Κόρη ἀδλαθέες· Σὲ γάρ κεκτήμεθα πάντες, καταψυγήν ἐν ἀνάγκαις.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

"Ιστῷμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἔξῆς Προσόμοια.

"Ηχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὴν Ἀειπάρθενον Κόρην καὶ Θεοτόκον Ἀγνήν, τὴν τῶν πολεμουμένων, συμμαχίαν καὶ σκέπην, ἥμῶν δὲ ἔξαιρέτως καταψυγήν, καὶ ἑτοίμην βοήθειαν, ἀγευφημήσωμεν σύμπασαν Ἑλλάς, μεγαλύνοντες τὴν Σκέπην αὐτῆς.

Τὴν παναγίαν σου Σκέπην καὶ ἀστραπόμορφον, ἦν δις φωτὸς γεφέλην, ἐφαπλοῖς καθ' ἐκάστην, καὶ σκέπεις καὶ καλύπτεις πάντας ἥμᾶς, ἀριδήλως δις ἔγνωμεν, ἐν εὐκαιρίαις Παρθένε καὶ συμφοραῖς, μακαρίζομεν γηθόμενοι.

H βασιλεύουσα πόλις, Παρθένε πρότερον, ἐρρύετο κινδύνων, καὶ δεινῶν πολεμίων, τῇ Σκέπῃ σου τῇ θείᾳ καὶ θαυμαστῇ, ἡ Ἐλάξ δὲ γῦν ἀπασα, τῇ ταύτῃς χάριτι ρύεται χαλεπῶν συμφορῶν καὶ περιστάσεων.

Ως θαυμαστή σου Παρθένε περὶ τὸ Γένος σου, πάλαι καὶ γῦν τυγχάνει, τῆς εὐνοίας ἡ χάρις διὸ ὑπὸ τὴν Σκέπην σου τὴν σεπτήν, καθ' ἐκάστην προστρέχοντες, λύσιν εὑρίσκομεν πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ καλῶν παντοίων μέθεξιν.

Δόξα, καὶ γῦν. Ἡχος πλ. α'.

Aὶ δωρεὰὶ τῆς Σκέπης σου, ὡς ἀκτῖνες πανταχοῦ ἀπλούμεναι, πολλαχῶς εὐεργετοῦσιν ἡμᾶς Θεοτόκε· νόσων γάρ τὴν ἀχλὺν διώκουσι, πολεμίων τὰς φάλαγγας ἐκτρέπουσιν, ἀδοκήτων συμφορῶν διαλύουσι τὸν ζόφον, καὶ εἰρήνην σταθηρὰν ἡμῖν παρέχουσιν. Ἀλλ' ὅτι Κεχαριτωμένη Παρθένε, τοὺς χαριστηρίους ἡμῶν ὕμνους δέξαι, καὶ ἵσθι ἡμῖν σύμμαχος καὶ προστάτις, μέχρι τερμάτων αἰώνος δεόμεθα.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀντίφωνον Α'.

Στιχ. α'. Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στιχ. β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στιχ. γ'. Τὸ πρόσωπόν σου λιταγεύουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ γῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

'Αντίφωνον Β'.

Στιχ. α'. Της αἰγέσεώς σου Κύριε πλήρης πᾶσα ἡ γῆ.

Σῶσον ἡμᾶς Γέτε Θεοῦ, δὲν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
Ἄλληλούτα.

Στιχ. β'. Ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὑδριστὴν καὶ ὑπερήφανον καὶ ἐπὶ
πάντα ὑψηλὸν καὶ μετέωρον.

Σῶσον ἡμᾶς Γέτε Θεοῦ, δὲν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
Ἄλληλούτα.

Στιχ. γ'. Κύριος Σαδαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐγδόξους μετὰ λισχύος, καὶ οἱ
ὑψηλοὶ τῇ οὐρᾳ συντριβήσονται.

Σῶσον ἡμᾶς Γέτε Θεοῦ, δὲν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι,
Ἄλληλούτα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο Μονογενῆς Γέδες καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

'Αντίφωνον Γ'.

Στιχ. α'. Μνησθήσομαι τοῦ δινόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Της Σκέπης σου, Παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χάριτας...

Στιχ. β'. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἔξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Της Σκέπης σου, Παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χάριτας...

Στιχ. γ'. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου.

Της Σκέπης σου, Παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χάριτας...

Κοντάκιον τῆς Εορτῆς.

"Ωσπέρ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα... (σελ. 18)

Απόστολον καὶ Εὐαγγέλιον ζήτει τῇ 21ῃ Νοεμβρίου.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως. "Αγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου... "Απας
γγενήσ...

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου...

Μεγαλυνάριον.

Σκέπη Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ὑπάρχεις Παρθένε, πάντας σκέ-
πη πουσα τοὺς πιστούς διὸ τῇ σῇ Σκέπη, Ἑλλὰς πᾶσα προστρέχει,
καὶ πίστει μεγαλύνει τὴν προστασίαν σου.

Διστιγον.

Σκέπε με Παντάγασσα ἐκ τοῦ θελίαρ
Γεράσιμον ὑμνοῦντα σὴν θείαν Σκέπην.

Σημείωσις.— Εἰ τύχοι ἡ ἔορτὴ ἐν Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία φάλλεται
κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς ἔορτῆς τῷ Εἰσοδίῳ τῆς Θεοτόκου. (Βλέπε
Τυπικὸν 21 Νοεμβρίου § 8).

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
ΕΠΙ ΤΗΙ ΕΘΝΙΚΗΙ ΕΟΡΤΗΙ ΤΗΣ 28^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ο ΧΟΡΟΣ

Ἐν τῷ εἰσέρχεσθαι τοὺς Βασιλεῖς

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου...

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

Εὐλογητὸς δὲ Θεὸς ἡμῶν...

Ο ΧΟΡΟΣ

Ἄμήν.

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε, ἀγυμνοῦμεν τὰς χάριτας... (σ. 13).

χ M. M. = 108

Ρυθ. 4/σημίος

|| ˘ ˘ ˘ ˘ ||
συνγραφένος

"Hχος ~ Γα

Η δε ξι α σου Κυρι ε δε δο ξα σται εν
 σχυ υ ι η δε ξι α α σου Δι Κυρι ε
 ε ε θρακω σε εν ε εχ θρους η αλ λη λου ι α
 αλ λη λου ι α αλ λη λου ου ι η
 Εν τω πλη θει της δο ξης σου συ ε ε
 τρι ι ψα ας τους υ πε γαγ τι ι ι ους αλ λη λου
 α αλ λη λου ι α αλ λη λου ου ι ι α η
 Τα λαι πω ρι ι α Δι ε τα λαι πω ρη
 σα μεν ε λο γι ι σθη η μεν ως προ θα τα σφα γης αλ
 λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ου
 οι α γροι η μων δι ε ε με ρι σθη σαν οι οι κοι

η η ρη μω θη σαν και η μεις πε ρι ι υ θρισθη μεν
 αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη λου ου ι ι α γη
 Au τοι συ ε πο δι : σθη η σαν γη και ε ε
 πε ε σαν γη η μεις δε α γε ε σιη γη μεν δη και α α
 γωρ θω θη μεν αλ λη λου ι α αλ λη λου ι α αλ λη
 λου ου ι ι α γη
 A λα λα ξα τε τω Θε ω δη πα α σα η
 γη φ παντα τα ε ε ε εθ νη κρο τη η σατε χει ει
 ρας αλ λη λου ι α α λη λου ι α αλ λη λου ου
 ε ε α γη

M. M. $d = 66$

Ἐπισκόπου Ρωγῶν
Διονυσίου Σαριανοῦ

The musical score consists of five staves of handwritten notation. The top staff uses common time (C) and a soprano C-clef. The lyrics are: Δό- Ξα Σοι τῷ δει- ξαν- τι τό φῶς.

The second staff begins with common time (C) and a soprano C-clef, transitioning to 6/4 time and a soprano F-clef. The lyrics are: δό-Ξα ἐν τῷ γι- ατοις Θε ω, καὶ

The third staff continues in common time (C) with a soprano C-clef. The lyrics are: ο- ni γῆς εἰ- ρή - νη, ἐν ἀν-

The fourth staff begins in common time (C) with a soprano C-clef, transitioning to 6/4 time and a soprano F-clef. The lyrics are: θρώ - ποικ εύ - δο - κι - - -

The fifth staff begins in common time (C) with a soprano C-clef, transitioning to 6/4 time and a soprano F-clef. The lyrics are: α ① Η δε ΞΙ ἄ Σου.

Κύ-ρι- ε δε- δό- ξα- σται ἐν ι-

-σχύ- ι ἡ δε- ξι- α

Σου

σεν

α αλ λη λου- ii-

(2)

④

unisono pp

⑤

-τοι συ - νε - πο - δι - σθη - σαν και

unisono

1

ε - πε - σαν ἕ - μείς δέ α - νέ - σπη -

μεν, καὶ ἀ - νωρ - θώ - θη - μεν Ἀλ - λη ...

②

Ἄ - λα - λά - ξα - τε τῷ Θε - ώ - πᾶ -

σα γή πάν - τα τα ἔ -

θνη κρο - τή - σα - τε χεῖ - ρας Ἀλ - λη

Ο ΔΙΑΚΟΝΟΣ

"Ελένησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν....

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων Βασιλέων ἡμῶν Παύλου καὶ Φρειδερίκης, τοῦ Διαδόχου αὐτῶν Κωνσταντίνου καὶ πάσης τῆς βασιλικῆς Οἰκογενείας, ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν "Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ γῆν, ἀέρα καὶ θάλασσαν φιλοχρίστου ἡμῶν Στρατοῦ.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπὲρ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος ἡμῶν εὐκλεῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων ἐν τοῖς Ἱεροῖς ἀγῶνις τοῦ "Εθνους ἡμῶν πάλαι τε καὶ ἐπ' ἐσχάτων.

"Ετι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...

Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δτι τῇ Σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὔσημον ταύτην ἡμέραν ἥγαγες ἡμᾶς, ἀναμέλψαι Σοι ὡδὴν ἐπινίκιον τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. Ἰδού οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ Ἀρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸν καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ή δεξιά Σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Λαὸς γάρ πόρρωθεν ἵταμδς καὶ ἀνελέντος¹ ἀγένη δις λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξῆρε καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐξολοθρεύων ἔθνη, τιθεὶς τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρῶν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς². Ἔσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ!³ Οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν εἶδον τὰ ὅρη καὶ ἤν τρέμοντα καὶ πάσας τὰς θαλάσσας ταρασσομένας, τὸν οὐρανὸν φλεγόμενον καὶ πάσας τὰς πόλεις ἐμπεπυρισμένας καὶ εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ ἐκρύθησαν εἰς τὰς τάφρους⁴. Καὶ ἦκεν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔθνος τὸ ὄπλομάχον καὶ εἶπον ἡμῖν: «κύψατε ἵνα παρέλθωμεν»⁵, ὃ δὲ λαός Σου ἀγέστη καὶ ἐν τῷ διόματί Σου ἡμύνατο αὐτοὺς⁶ καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ἐδίωξεν εἰς χιλίους καὶ δύο μετεκίνησαν μυριάδας⁷.

1. Ιερ. 6, ₂₂. 2. Ιερ. 5, ₆, 7. 3. Ψαλμ. 17, ₈. 4. Ιερ. 4, ₂₄. 5. Ησ. 51, ₂₃. 6. Ψαλμ. 117, ₁₀. 7. Δευτ. 32, ₅₀.

"Αλλ' ἔδει πληρωθῆναι τὴν βουλήν Σου, δ Θεός, καὶ ἔστρεψας τὴν νίκην ἡμῶν εἰς ἡτταν καὶ ἡλθον τὰ ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν Σου καὶ ἐμίαναν τὴν χώραν ἡμῶν." Εθεντο τὰ θυγατερά τῶν δούλων Σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰς σάρκας τῶν δούλων Σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ώσει ὅδωρος⁸ καὶ ἐπὶ τὸ ἀλγος τῶν τραυματιῶν Σου προσέθηκαν πληγάς⁹ ἔθους ἡμᾶς ὡς λίθον καταπατούμενον¹⁰ καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγες ἡμᾶς¹¹. οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς¹² καὶ ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν¹³. οἱ υἱοί καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν ἐτελεύτησαν ἐν λιμῷ¹⁴, ἐπέγνησεν δὲ γῆ καὶ ἐκ πάσης οἰκίας ἥρθη εὑφροσύνη καὶ χαρά¹⁵. καὶ ἐκλαίομεν οὐ τοὺς τεθηγακτας οὐδὲ ἐθρηγούμεν ἐπ' αὐτούς, ἀλλ' ἐκλαίομεν κλαυθμῷ τοὺς ἐκπορευομένους, δτι οὐκ ἦν ἐπιστρέψαι ἔτι καὶ ἰδεῖν τὴν γῆν τῆς πατρίδος αὐτῶν¹⁶. "Οτε δὲ συγετελέσθη δὲ πονηρία τῶν ἀμαρτωλῶν¹⁷ καὶ ἐπλήσθη δὲ ταπείνωσις ἡμῶν¹⁸, ἐθρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ δὲ Κύριος καὶ δὲ "Ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν καὶ ἀστραπὰς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτούς¹⁹. Ἄμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς καὶ ἐπαρθῆναι ἐκλιπόντες ώσει καπνὸς ἐξέλιπον²⁰. οἱ μεγαλορημονούντες ἐνεδύσαντο αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν²¹ καὶ ἐγενήθησαν αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς²². δτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα υδριστὴν καὶ υπερήφανον καὶ ἐπὶ πάντα υψηλὸν καὶ μετέωρον²³, δὲ γὰρ Δεσπότης Κύριος Σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ισχύος, καὶ οἱ υψηλοὶ τῇ υδρει συντριβήσονται²⁴. Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰγέσεως Σου πλήρης δὲ γῆ ἡμῶν καὶ αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶι πρὸς Σέ. Σὺ Βασιλεὺς ἡμῶν, Σὺ "Αρχων, Σὺ καὶ Κριτής²⁵, δτι δὲ δικαιοσύνη Σου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται καὶ τὸ Σωτήριόν Σου εἰς γενεὰς γενεῶν²⁶. Τὰς ὁδούς Σου, Κύριε, γγώρισον ἡμῖν καὶ τὰς τρίβους Σου δίδαξον ἡμᾶς²⁷. νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ δδῷ Σου²⁸ καὶ δδήγησον πάντας ἡμᾶς, τὸν Βασιλέα, τὸν "Αρχοντας καὶ τὸν Λαόν, ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν Σου²⁹, δτι

8. Ψαλμ. 78, 1-4. 9. Ψαλμ. 68, 17. 10. Ζαχ. 12, 13. 11. Ψαλμ. 21, 16. 12. Ψαλ. 42, 11. 13. Ψαλμ. 78, 4. 14. Ιερ. 11, 22. 15. Ἡσ. 33, 9. 32, 13. 16. Ιερ. 22, 10. 17. Ψαλμ. 3, 10. 18. Ἡσ. 40, 2. 19. Ψαλμ. 17, 14, 15. 20. Ψαλμ. 36, 20. 21. Ψαλμ. 34, 26. 22. Ἡσ. 14, 2. 23. Ἡσ. 5, 12. 24. Ἡσ. 10, 33. 25. Ἡσ. 33, 22. 26. Ἡσ. 51, 8. 27. Ψαλμ. 24, 4. 28. Ψαλμ. 26, 11. 29. Ψαλ. 24, 5.

ἔτι πολλοὶ κυκλόθεγοι ἐχθροὶ γῆμῶν καὶ μακάριον τὸ "Εθνος οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ"³⁰. "Ετί δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν γῆμῶν δεόμεθά Σου, Κύριε, ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς καὶ ἀγαπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικαιῶν καὶ τὰ δεστὰ αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλῃ³¹, ἵνα οἱ τε ζῶντες καὶ οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν καὶ δόξαν προσφέρωμέν Σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Ο ΧΟΡΟΣ

Τῇ Υπερμάχῳ...

"Απόλυτος. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς γῆμῶν, δόξα Σοι..."

Ο ΧΟΡΟΣ

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα γῆμῶν... (γηιφ.).
Πολυχρόνιον...

Ο ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ

Δι' εὐχῶν...

Ο ΧΟΡΟΣ

Ἄμήν.

ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΗΣ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ

"Ηχος βαρύς.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

"Η δεξιά σου Κύριε, δεδόξασται ἐν ισχύῃ ἡ δεξιά σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς. Ἀλληλούϊα.

"Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συγέτριψας τοὺς ὑπεναντίους. Ἀλληλούϊα.

30. Ψαλμ. 32, ₁₂. 31. Ἡσ. 66, ₁₄.

Ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν δὲ πρόδιατα σφαγῆς. Ἀλληλούϊα.

Οἱ ἀγροὶ γῆμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἶκοι γηραιώθησαν, καὶ γῆμεῖς περιυερίσθημεν. Ἀλληλούϊα.

Αὗτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν· γῆμεῖς δὲ ἀγέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν. Ἀλληλούϊα.

Ἄλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσαν γῆγε· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας. Ἀλληλούϊα.

